

מסורת הש"ס

(ב) צ"ל השתא זכינא, יעב"ץ,
(ג) צ"ל מודר למדיר,

דעם"י

מקום שנוטלין עליה שגר. (א) חזרת אבידה שגר: תפול הנאה להקדש. רמין דמודר ממנו הנאה לא מצי האי למיתב ליה שגר: בשלמא למ"ד אפי' בשנכסי בעל אבידה אסורין על מחזיר נמי מהדר. ליה אבידו היינו דקמני מקום שנוטלין עליה שגר תפול הנאה (להקדש) כיון

אין בין המודר פרק רביעי נדרים

הנהגה להקדש אלא למתן דאמר אמרין על בעל אידיה אבל דבעט אידיה
אמרינן על מחזיר לא מהדר היינו דקסינא מקום שנטולין עליה שער חסול
הנהגה להקדש אלא למתן דאמר אמרין על בעל אידיה אבל דבעט אידיה

ר"ן לד.

י' א מ"י פ"ז מהלכות
נדרים הלכה א' פמג
לאין רמב עוש"ע י"ד
סימן רכא סעיף ג:

הגהות הב"ח

(ב) ג' על נעל אברה
מזהר ליה נר מזהר
לוי מדי דנפשי: (ג)
מזהר ליה היט דמחזק
ויבי אפוסיר אל מזהר
לוי מחזק: (ד) ר"י א"ה
מקום שטענ' עליה שבר
שטענ' על מחזק אברה
שבר הסי': (ה) ר"ה
שכלמה ור' אלי מ"י עגל:
(ו) א"ה היט וני אפוס
הזר ואי: (ז) ד"ה א"ה
לוא א"ה לוי א"ה שבר
כלל כיון דא מזהר ונא
ליכא מחזק' ונא מחזק
כדלוי דהאס נחא
דקאמר כשנבסי מחזר
וסי אפוסיר על נר דמזהר
דיון דנפשי:

תוספות

[illegible]

אסורין על בעל אבידה דבעל אבידה לא מצי תפיס אגריה דמחזיר
 דלא מצי למיטמינה מיניה ומחזיר נמי לא בעי לנטול שבר דנשייר הוא
 להכי תפול הנאה להקדש: לא שכיחא. וליכא הנאה כלל: משום
 דקא מצי ליה לזע"ג דמידעס מהדר ליה אפ"ה מהני ליה
 דמי תנאן דמהני ליה מנכסי: דמסיר ליה. משום דמידעס מהדר ליה
 מהדר ליה ולא מהני ליה כלום: כשנלמא למ"ד אף כשנכסי מחזיר
 אסורין על בעל אבידה מהדר היינו דמסרין מקום. כלומר
 דמשכחת ליה מקום שטוטליס עליה שבר תפול הנאה להקדש דכיון
 דנכסי מחזיר אסורין על בעל אבידה לא מצי בעל אבידה לשעיר
 השבר לעזמא דהא נכסי מחזיר הן ואסורין עליו וצריך לו ליתן
 השבר והמחזיר אין אדם עשיר (א) ואינו רואה לקבל השבר להכי
 תפול הנאה להקדש: אלא למאן דאמר כשנכסי מחזיר אסורין
 על בעל אבידה לא מהדר היכי מסרין מקום. שטוטליס עליה
 שבר הא ליכא (א) שברו כלל דלא מהדר. והכא ליכא למצוי אחר
 קמי דהסח דכיון דקאמר כשנכסי מחזיר אסורין על בעל אבידה
 אף מחזיר ליה תפול הנאה להקדש דרופין כנעל אבידה שיתן
 השבר להקדש ואין יכול להחזיק בו דנכסי מחזיר אסורין הן עליו
 אבל הכא ליכא למצוי אחר קמי אכנסי בעל אבידה אסורין עליה
 דכיון דנכסי מחזיר אין אסורין על בעל אבידה מצי האי בעל אבידה
 למיטמס השבר לנפשיה ולא נפיל להקדש והיכי מתרין מקום קשיא:
 ככר

זכר

ה' שבר תפול הנאה
אפילו בשונכסי בעל
חזיר נמי מהדר היינו
עליה שבר תפול
למ"ד כשונכסי בעל
חזיר לא מהדר אמאי
קתני איכא דרמתי
ב' דאמי ור' אסי חזר
ס' בעל אבדה אסורין
ה' רב יוסף לא שכי
ס' על בעל אבדה לא
מהני ליה וחד אמר
ים על בעל אבדה (6)
מדי דנפשיה קמהדר
ין עליה שבר תפול
למ"ד אפילו בשונכסי
אבדה מהדר (7) היינו
מ"ד בשונכסי מחזיר
י מתרין מקום קשיא
אמר

יִקְרָא וְרוּאָה לִימָן שָׂכָר וּמִקְבָּל לֹא מִזֵּי שְׂקִיל דְּהָא נִכְסֵי בַעַל אֲבִידָה אֲסוּרִין עָלָיו וּמִשּׁוֹם הִכִּי תַפּוּל הִנָּהּ לְהִקְדָּשׁ דְּבִנְחָא בּוּרָא לֹא שִׁיךְ יִקְרָא לְקַבֵּל אֲבִידָהוּ בְּחִנּוּם כִּן פִּירְשׁוּ רַבּוּתֵי. וְלִי גִבְרָה דְּהִכִּי קִלְמַר אֲמַחֵי תַפּוּל הִנָּהּ לְהִקְדָּשׁ מִזֵּי שָׂכָר בּוּרָא דְּבִנְחָא לְמַחֲזִיר לְדֵיהִי נִכְסֵי בַעַל אֲבִידָה אֲסוּרִין עַל הַמַּחֲזִיר אֲפִילוּ הִכִּי מוֹתֵר לִיקָא מִמֶּנּוּ שָׂכָר דְּהָא אִי־שִׁסָּם וְיִנְיָא דְרַמֵּי עַל אֲפִיהִי אֲמַר (עֲלִי 16.) דִּהֲנֵתָ מוֹכֵר הוּא וְלֹא לִקּוּחָא וּפִקְקָא מִינֵה דְלִי לִקּוּחָא מוֹתֵר מַמּוֹכֵר מוֹתֵר מִיִּתְהֵי מִמֶּנּוּ וְיִנְיָא דְרַמֵּי עַל אֲפִיהִי מִזֵּי שָׂכָר וְלִי הִיטֵי טַעֲמָה דְּכִיּוֹן דְּרוּכָא דְרַמֵּי עַל אֲפִיהִי הֵא מַשְׁכָּח מִינֵה לִקּוּחָא טוֹבָא וְכַל כֵּה"ג אַע"ג דְּלִחֵי לְדִיהִי מַמְדִיר לֹא מִקְרִיא הֲנֵהּ הִכָּא נָמִי בְּחִקּוּס שְׁתַּמְנִין עָלֵיהִי שָׂכָר דִּהִיט בְּכַטֵּל מִן אֲהֵלֵל אַע"ג דִּיהִי לֵיהִ כִּי הוּא אֲגָרָה בַעַל אֲבִידָה לְמַחֲזִיר לוֹ מִיִּתְהֵי מַמְדִיר מַחֲזִיר מִינֵה דְרַמֵּי בַעַל אֲבִידָה כִּלְלָא שְׁתַּמְנִין שָׂכָר כִּבְרֵי הֵיךְ מִזֵּי בִידוֹ וְכִיּוֹן שָׂכָר אֲמַחֵי תַפּוּל הִנָּהּ לְהִקְדָּשׁ הֵא מִזֵּי בַעַל אֲבִידָה לְמַתְכִּיבִי לְמַחֲזִיר. כִּי"ל וְכִיּוֹן הוּא: וּמִשּׁוֹם אֲחֵדָא קִטְנִי. כְּלוּמַר כִּי־נִכְסֵי לְמַחֲזִיר אֲבִידָהוּ בִין בְּנִכְסֵי מַחֲזִיר אֲסוּרִין עַל בַּעַל אֲבִידָה בִין בְּנִכְסֵי בַעַל אֲבִידָה אֲסוּרִין עַל בַּעַל אֲבִידָה: אִיכָא דְחִסְתִּי לֹס בְּכַדִּין לִישָׁנָא וְכַל לֹא שֵׁן אֲלֵא בְּשִׁנְכֵי בַעַל אֲבִידָה אֲסוּרִין עַל מַחֲזִיר אֲלֵא קִיפֵא בְּחִקּוּס שְׁתַּמְנִין עָלֵיהִי שָׂכָר תַפּוּל הִנָּהּ לְהִקְדָּשׁ אֲחֵדָא בְּחִלּוֹךְ קִיפֵא דִּהִיטֵי אֲנַכְסִי מַחֲזִיר אֲסוּרִין עַל בַּעַל אֲבִידָה: אִיכָא דְחִסְתִּי לֹס בְּכַדִּין לִישָׁנָא וְכַל לֹא שֵׁן אֲלֵא בְּשִׁנְכֵי בַעַל אֲבִידָה אֲסוּרִין עַל מַחֲזִיר. לְמַדִּין לְזַדְדִין קִטְנִי שׁוּקֵל לֵו אֵת שְׁקָלוֹ וּפּוֹרְעֵי לֵו אֵת חוּבוֹ מִדִּיר לְמוֹתֵר וּמִשּׁוֹם דְּהָא מִלְּמִית כְּלוּלָה גּוּיִי דְשִׁי בֵין מִדִּיר לְמוֹתֵר לֹא מַהֲדֵר לִיהִי מַשּׁוֹם דְּקָא מַהֲמִי לִיהִי וְעַדִּיק טַפִּי מַפּוֹרֵעַ לוֹ חוּבוֹ יֵה לְגַמְרִי: כְּשֵׁלֵתָ לְמַד אֵף בְּשִׁנְכֵי מַחֲזִיר אֲסוּרִין מַהֲדֵר. כְּלוּמַר דְּלֵאחֲדָא קִטְנִי לְיוֹמָר הִיכָא דְמַהֲדֵר מִדִּיר לְמוֹתֵר אֲלֵא לֹא בְּשִׁנְכֵי בַעַל אֲבִידָה אֲסוּרִין עַל מַחֲזִיר בְּחִלּוֹךְ הֵא וְכִי"ל הִיכִי מַחֲזִיר לְדַעֲבִין הִלְכָה קִי"ל דִּבִּין בְּשִׁנְכֵי מַחֲזִיר אֲסוּרִין עַל בַּעַל אֲבִידָה בִין יוֹר אֲסוּרִין עַל בַּעַל אֲבִידָה לֹא מַהֲדֵר אֲחֵדָא וְאַע"ג דְּמ"ד בְּלִישָׁנָא כֵּה אֲחֵדָא לְדִיהִי מַמְתַּיִן טַפִּי שְׂפִיר אֲפִיהִי בִין דְּהֵא לִישָׁנָא בְּחִלּוֹךְ מַהֲדֵר אֲחֵדָא בְּחִרְתִּי לִישָׁנִי כְּוִתִּיהִי נִקְטִינִן וְכִן פִּסְקֵי הִרְבִּימִם ז"ל:

זמר

פירוש הרא"ש

[illegible]